

II. DIO: Pitanja

PITANJE (Hassan, njemački član LaRouche-evog Pokreta mladih, LYM): ... *Imao sam veoma čudan susret sa svojim djedom i bakom, zajedno s drugim članovima LYMa kad smo istraživali stare priče o Stasi-ju. Otkrili smo kako su ljudi izmišljali političke viceve o DDRu, a mi smo na to gledali kao na tipično ljudsko ponašanje u potlačenoj državi—ustvari ponovno smo otkrili kako je sve tad bilo grozno—a ljudi su koristili humor i viceve da bi svoj ljudski duh održali na životu. ... Želio bih vas glede toga pitati o razlici između istočnih i zapadnih Nijemaca u vezi s veoma naglom promjenom sustava, sloma komunističkog sustava i upada u kapitalistički...*

LaROUCHE: Promjena je u biti ovo. Podsjetite se, došao je kraj rata.. Nastala je zanimljiva promjena između tih dviju strana, došlo je do promjena na obje strane. Imali ste promjenu, naročito u Sjedinjenim Državama. ... Nakon smrti Roosevelta vratio sam se iz Burme u Indiju i obuzimao me osjećaj da se stvari mijenjaju.. Pa kad sam se u travnju 1946. vratio u Sjedinjene Države, to je bio pravi udar: fašisti su preuzeli Sjedinjene Države! A glavni fašist bio je Predsjednik Harry Truman. Rekoh, nije došlo do promjene u kulturi u smislu sistematskog dolaska fašizma [u zemlju], među stanovništvo. No postojao je fašizam od vrha prema dole. I bio je od vrha na dole, ali od koga?

Imate na primjer ovaj slučaj s kojim se sad bavimo, izdat ćemo značajnu monografiju, koja će se zvati **Djeca sotone IV** [dio]. Bit će to glavni sadržaj *EIRa* u sljedećem broju. Bit će to i glavni sadržaj kasnijih izdanja. Zatim ćemo ga složiti u obliku knjižice, *Djeca sotone IV*. Drugo ime će biti "Opozovite ih [*Impeach*] s položaja sada". Možda ne će tako pisati na koricama no svaki čitatelj će reći: "Morate te tipove izbaciti van!"

Pisao sam o tome mnogo puta, i znam da se o tome raspravljalo među ljudima i još nije prevedeno, ovdje, a to je da morate razumijeti što se to točno dogodilo u povijesti. Najprije od svega, Sjedinjene Države su bile spriječene, čime? Eto tu nastaje mit koji dolazi iz

Europe, i zato ljudi imaju poteškoća u razumijevanju toga, kako u Europi tako i u SADu—**ljudi ne znaju što je bila Francuska revolucija**. Ako ste Francuz, vjerojatno nikad ne ćete znati! Zato jer su Francusku revoluciju organizirali **iz Londona!** Bila je to mletačka operacija, i morate razumijeti, da se taj dio koji je vladao Londonom zvao u 18. stoljeću—a ljudi to danas ne znaju—Mletačka stranka, Anglo-holand-ska liberalna stranka Descartesa u tradiciji tih tipova, uključujući fiziokrate, uključujući Adama Smitha (iako je bio samo najobičnije smeće), i to se zvalo "Mletačka stranka" zato jer **je bila Mletačka stranka!** Mletačka stranka Paola Sarpija. A razlika između stare Mletačke stranke i nove Mletačke stranke, kao što sam često razlagao, bila je u tome što je razvoj događaja naročito s Louis-jem XI bio obilježen razvojem znanosti oko Nikole Kuzanskog i utjecajem drugih, kao Brunelleschi i tako dalje, što dovodi do temelja europske znanosti i ekonomije, preko Keplera, Fermata i posebice Leibniza, pa zatim razvojem [znanosti] oko Gausa, Riemanna i tako dalje. To je promijenilo povijest na način kojeg se nije moglo potisnuti. Naime odjednom, znanost kao pogonska sila tehnološkog razvoja postala je neizbježiva. Do toga je došlo zaslugom prijedloga Nikole Kuzanskog ... za istraživanjima, prekooceanskim istraživanjima, kao odgovor na pad Konstantinopola. Istraživanja oko svijeta i dolaska u dodir s drugim narodima, uspostavljanja novih saveza, novih društava, da bi se nadoknadio gubitak velikih postupka ujedinjenja, koji se dogodio 1439. g. tijekom Koncila u Firenzi. Istraživanje koje su vodili krugovi oko Kuze—podsjetite se, Kuza je dao prijedlog, prekooceansku plovidbu **razradili** su Kuzini krugovi, Kristofor Kolumbo slijedio je Kuzin savjet! Znanstvenici koji su znali kako je došlo do mjerenja Zemlje, od vremena Eratostena, **znali su** veličinu zemlje! On [Eratosten] ju je izmjerio! U Egiptu, pomoću velike udubine [polukuglaste] u zemlji blizu današnje velike brane [Asuan] i druge u Aleksandriji. Mjereći razliku u kutevima [sunčeve sjene]

odredili su—znajući da je zemlja kuglastog oblika, ili približno kuglastog—izmjerili su promjer Zemlje. Veliki promjer Zemlje, pomoću tih kuteva. Izmjerili su zatim razdaljinu, zajedno s Arhimedovim prijateljima, razdaljinu na velikom krugu od Aleksandrije do Rima. Prema tome, otdada se znala veličina Zemlje, od Aristarha pa nadalje, priroda putanje Zemlje se znala. Sve se to znalo. Nije bilo tajni.

Otvorili smo kutiju, da tako kažemo, Bizantinskog carstva kroz Zlatnu renesansu, i sva ta znanost je bila unutra. Odjednom dolazi do revolucije upravo ideje da se krene iz sredozemne i obalne plovidbe na preoceansku plovidbu, i tu se javljaju veoma zanimljivi problemi. Sve to prisiljava naglu promjenu u tehnologiji Europe. Pa onda staro pokoljenje Mlećana, koje je stvorilo ultramontani sustav zajedno s viteštvom, nisu više mogli biti uspješni iako su oni stvorili kontrarevoluciju, oni su odriješili lance Velikom Inkvizitoru, započeli vjerski rat, koji je kasnije Paolo Sarpi nastavio. Stari Mlećani bili su doktrinarno aristotelovci i prema tome vjerovali u nepromjenjiv red stvari do krajnosti. Različitost prema novoj stranki u Veneciji, stranki Paola Sarpija bila je što su ovi bili voljni **prilagoditi se** tehnološkoj promjeni **iz strateških razloga**—naročito iz vojnih i drugih strateških potreba. Zato se ta nova stranka, koja je u stanovitom smislu bila iscijeđena iz vjerskog rata, preobrazila (bez da je isčeznula) u tijelo koje je postalo Holandsko indijska tvrtka pa zatim Britanska istočno indijska tvrtka. Tako je ta Indijska tvrtka i liberalizam, od Bacona pa nadalje, taj liberalizam je još uvijek mletački sustav, koji upravlja Europom do današnjeg dana. To jest, europski financijski sustavi—svi ekonomski sustavi, svi su mletački! Početkom 18. stoljeća ta je stranka postala poznata, generički, kao “Nova mletačka stranka” pa je ona apsorbirala i nastavila staro mletačko strančarstvo. U Rusiji, i drugdje—svugdje su Mlećani, oni govore ruski, kao i druge jezike. Čak i laju noću! Osobito noću.

Sve u svemu, takve su prilike postojale. Nastale su promjene i Europom je prevladao taj novi mletački sustav financija, monetarni sustavi,

ideje, pa marksizam koji je grana mletačkog sustava—podučavali su ga Britanci, pa je on mletački. Zamisao da je novac sam po sebi vrednota, da je monetarna vrijednost primarna. Postojanje gospodarstava koja se temelje na poštivanju zakona novca, ili monetarnih procesa, to je **mletačka ideja! Nije prirodna.**

Razlika u Sjedinjenim Državama je, naravno, u činjenici da se mi oslanjamo na sustav kredita. Dat ću primjer toga, a na tome radim već duže vrijeme, što će u svom dubljem smislu odgovoriti na brojna pitanja, uključujući i ovo upravo postavljeno pitanje. Pišem o tome novi rad sada o saveznom kapitalnom proračunu. U zadnje vrijeme u Sjedinjenim Državama je prevladavao idiotizam da morate uzeti u obzir sve izdate obveze Savezne vlade i obračunati ih **u istoj godini**, kao uravnoteženi proračun. To je ludost. Ista vrsta ludosti koja se u svojoj krajnosti odražava u zamisli eura. Odnosno cjelokupnog europskog središnjeg bankovnog sustava. To je bezumlje! Razlog je što više od 50% cjelokupne svote ulaganja u svakom **zdravom** gospodarstvu odlazi na javnu infrastrukturu, koja ne donosi nikakvu dobit! No o njoj ovisi cjelokupno gospodarstvo: vodosustavi, sustavi prijevoza, javno zdravstvo, sve te stvari su uključene. Uz to u privatnom sektoru, modernoj industriji osim u takozvanom gospodarstvu pružanja usluga, gdje je na primjer usluga “opljačkaj susjeda”, sve to zahtijeva sve gušće dogoročno ulaganje u kapitalne objekte. Ne radi se tu samo o istrošenosti, oni se doista istroše i mora ih se održavati. Ti objekti imaju svoj tehnički vijek. Dugoročni objekti naročito u slučaju infrastrukture obično rade 25 i 50 godina, kao na pr., vodosustavi velikih razmjera, sustavi javnog prijevoza, slično tome. Razvoj gospodarstva ovisi o razvoju okoliša, recimo pošumljavanju. Na primjer, uzmimo pošumljavanje u Njemačkoj u poslijeratnom razdoblju, gdje se pošumljavalo površine koje su bile razorene, sustavno pošumljavanje, odnosno održavanje i poboljšanje zemaljskih površina. Urbanističko planiranje—**ne dopustite** predgrađa.

Predgrađa su oblik ludosti, jer time jednostavno stvarate rasprostiranje, pa stvarate skuplje kretanje unutar gradskog prostora. Iselite industrije van gradova, to jest iselite radničku klasu iz sloja dobrostojećeg građanskog srednjeg sloja, da bi 'sačuvali' vrijednosti višeg sloja. Ljudi tad moraju ići na posao ili voziti se sve dalje da dođu s jednog mjesta na drugo. Dakle, sve ovo, a sve je dugoročnog karaktera.

U današnje vrijeme mjera za pokoljenje je oko 25 godina, to je vrijeme od rođenja do po prilici dobi zrelosti, kad ste, recimo, diplomirali i dobili stručnu kvalifikaciju kao školovana osoba—to je četvrt stoljeća. Gospodarstva se općenito može mjeriti u razdobljima od četvrt stoljeća ili dužim. Govorimo sad o obnovi gospodarstva SADA, ili Europe, i tu onda govorimo o **50-godišnjim početnim ulaganjima**. Na primjer, čitavu Euroaziju moramo prekriti atomskim centralama, ako želimo preći na gospodarstva na osnovi vodika kao goriva umjesto ove sadašnje besmislice. Morat ćemo uložiti u razvoj područja, u razvoj šuma, razvoj vodosustava. Morat će se djelove Azije, koji su sad nenaseljivi, učiniti prikladnim za život. Trebat će se preobraziti Balkan iz nereda u kojem je sad, koji ima strahovit potencijal, ako ga se razvije. Morat ćemo ga razviti. I to je dugoročna investicija. Govorimo u biti o 50-godišnjem periodu dugoročnih ulaganja. To znači moramo novce dati, takoreći sada, da bismo započeli s tim ulaganjima, ako hoćemo [i dalje] imati civilizaciju. No, tko će izdati novce? Današnji novac je uglavnom bezvrijedan. Odnosno, to će uskoro postati bjelodano većini od nas. Razotkrit će se u svem svojem sjaju bezvrijednosti—kao što je bilo u 14. stoljeću prije Renesanse, u Mračnom vijeku. Nalazimo se naime na ivici mračnog vijeka civilizacije.

Stoga na novce ne možete računati.

Dobro. No u Sjedinjenim Državama imamo rješenje—naš zakon, Ustavni zakon kaže da se novce može poštivati [prihvatiti] samo pod Ustavnom odredbom koja zahtijeva glasovanje Doma zastupnika kojim se izdavanje novca potvrđuje. Prema tome možemo tiskati sav potrebni novac ili ekvivalentno

tome, u obliku novčanica. Moramo samo brinuti o roku dospijeća duga kojeg stvaramo. Ako naznačimo stanovite ulagačke svote, pa je to recimo fizičko ulaganje—ova zgrada, ovaj objekt trajat će 25 godina ili 50. Izdamo onda dug koji treba isplatiti u roku kraćem od vijeka trajanja investicije koju ulažemo. Ne ćemo očekivati isplatu tog duga u vremenu kraćem od predviđenog. Prema tome, on je, kažemo, zamijenjiv pa iako ga se ne može isplatiti ove godine, ili se ne može ubrati poreze koji će ga pokriti ove godine, on nije inflacijski! Zato, jer će povrat uloženog biti na vrijeme, no to će biti rok od 25, 50 godina ili nešto takovo.

Prema tome, možemo se zadužiti koliko god treba uz uvjet da možemo to poravnati na ovaj način i održati uspješan rad gospodarstva. Stoga nema razloga nezaposlenosti u Njemačkoj. Sama činjenica nezaposlenosti znači da je potreban veći dug. Jer način na koji se gospodarstvo drži u ravnoteži je zaposliti ljude! Izvući ih iz nedostojnih vrsti zaposlenja kao takozvane društvene usluge, ili pružanje usluga, i zaposlite ih da izrađuju nešto korisno. Sve takovo je dobro. Jednostavno se gospodarstvom mora upravljati na način da dug ostaje zamijenjiv [fungibilan!]. Ako prodajete nešto što će se povratiti kroz 50 godina, isplatiti kroz 50 godina mora se to isplatiti u 50 godina ili manje. Ne ćete to isplatiti u 75 godina.

Sve dok se ta **fizička** načela drže na pameti, održavanje **fizičke** imovine sve do njenog vijeka trajanja, sve dok ne košta više održavanje objekta od njegove zamijene. Tad ste u redu. Prema tome imamo ogromni nedostatak ulaganja, i moramo tu uložiti. Moramo uložiti sve ono kolika nam je nezaposlenost, odnosno nedostojna [slabo vrijedna] zaposlenost. Moramo uložiti sve što je potrebno poboljšanju produktivnosti radne snage. Stoga nam je potrebna koncepcija **kapitalnog proračuna** kao što bi ga svako poduzetništvo moralo imati, svako razumno poduzetništvo—kapitalni proračun vlada kao i tekući operacioni proračun. Kapitalni proračun se troši za stvari trajne vrijednosti potrebne u svrhu povećanja produktivnosti radne snage i

povećanja čovjekove moći nad prirodom, po glavi i po četvornom kilometru.

Iz tog razloga moramo uvesti koncepciju stranu općim političkim razmišljanjima u Europi, a koja postaje i sve više strana u Sjedinjenim Državama tijekom zadnjih 35 godina, a to su kapitalni proračuni. Dugoročni kapitalni proračun **na osnovi saveznog kredita**. Netko mora preuzeti odgovornost jamčenja zamjenjivosti tog duga! Jedina agencija koje to u stanju vršiti je nacionalna vlada! Prema tome to mora biti **vladin dug**. To znači da se *bankarski sustav mora podrediti vladi, a ne vlada podrediti središnjem bankovnom sustavu!* Jer središnji bankovni sustav nije ništa drugo nego skup privatnih interesa, koji funkcionira s manje ili više moći iznad vlade. **U Europi ne postoje suverene vlade jer vladaju središnji bankovni sustavi!** Gdjegod postoji središnji bankovni sustav ne postoji suverena vlada. Jedini način postojanja suverene vlade je kad vlada preuzme kontrolu i kaže: **"Mi, vlada, najveća smo ovlast. Mi odlučujemo što je dug. Mo odlučujemo koja ćemo si zaduženja naprtiti—i nitko drugi"**. A neophodna je suradnja suverenih država, na toj osnovi. I problem, i mnogi problemi, o kojima obično raspravljate ovdje koji se pojave upravo su to, to jest moramo preći na američki sustav, kao što ga je odredio na primjer Alexander Hamilton. Te izbaciti sadašnje sustave u Europi i zamijeniti ih hamiltonskim sustavima, gdje vlada savezna uprava, to jest vlada nad svim područjima i podređenim elementima vlade. Jedinstvena nacionalna vlada, kao najviša ovlast u zemlji, a središnji bankovni sustavi su **služkinje** toj zakonitoj funkciji vlade, bez obzira jesu li privatni sustavi ili ne, oni su **služkinje** vlade. One **nisu** viša ovlast koja presuđuje državi [u pitanjima financija i slično]. Narod presuđuje svojoj vladi—ne bankovni sustav.

Ljudi trebaju biti upućeni da bi bili u stanju donositi informirane odluke o svojoj vladi. Zato je jedna od bitnih i velikih stvari koje treba odraditi, poučiti ljude, hitno, o tome što je to kapitalni proračun kad se primjenjuje na nacionalne vlade. Kao i kako taj proces uporabiti kao sredstvo hvatanja u koštac s

prilikama gdje će valute odjednom postati bezvrijedne.

Vratimo se sad na pitanje tih dvaju sustava. Ja sam se, naravno, namjerio na nešto što je postalo Kongres kulturne slobode. A ta ustanova ispiranja mozgova bila je svugdje po Europi, naročito Zapadnoj Europi. Imali ste tako diktaturu u Zapadnoj Europi, anglo-američku diktaturu, posebice britansku. Politički bila je britanska, a ne američka, no anglo-američka u svom obliku. Anglo-američka diktatura širom Europe, Zapadne Europe.

A na Istoku, bila je drugačija diktatura, ona Sovjetskog Saveza. Taj sustav stvorio je Winston Churchill i kompanija. Nisu je stvorile Sjedinjene Države. Stvorio ju je Winston Churchill. Staljinova nakana nije bila pregaziti Europu. Imao je svoje vlastite porive, i Sovjeti su imali svoje, no Staljinu nije bila nakana pregaziti Europu, **sve do!** Sve do provokacije koja je došla od Churchilla, i Bertranda Russella.

Pa na Istoku je bilo—na Zapadu ste imali Frankfurtsku školu u Njemačkoj i ona je postala pojam moralnog izopačenja. Pa ako želite shvatiti izopačenje pokoljenja bebi bumera u Njemačkoj, svratite pogled na upliv Frankfurtske škole, to je izopačenost. I splet toga s takozvanim Brandtovim reformama školstva. No to je došlo kasnije, bila je to anglo-američka odluka. U Istočnoj Europi Sovjeti su imali drugačiju ideju, kojoj je osnova bila većinom sovjetska ideologija, ili kvazimarksistička, kvazisovjetska ideologija—u kojoj su odlučili da će način na koji će Nijemce zadržati u Istočnoj Njemačkoj kao lojalne građane, lojalne sovjetskom sustavu, kao bedem protiv Zapada, biti da ih potiču i ohrabruju u razvijanju svoje Klasične kulture.

Postojale su tako dvije sklonosti u Istočnoj Njemačkoj. Jedna je bila izravni marksistički vid, koji je postao prilično luđački. Mislim, Brecht je bio nacist, ako je ikad jedan postojao. I takvi tipovi. No s druge strane Helga i ja smo naprimjer sreli čovjeka koji je upravljao određenom kazališnom trupom, koja je posjećivala Zapadnu Njemačku—a ti su ljudi bili zapravo obični socijal-demokrati, "iza redova" tako rečeno u podjeli Njemačke. Nisu imali ništa, nisu

imali znanstvenika, većina ljudi koja je mogla pobjeći, prebjegla je na Zapad. Imali su malo znanstvenika, Ali gotovo nikakve kulture, organizirane kulture. Razvili su je sami. Razvili su je na osnovi svog poimanja, kao u kućnoj kulturi, svoje vlastite kulture. To je jasno potpalo pod razne utjecaje. Pa prema tome, kad su se ta dva dijela spojila zajedno—a ustvari nikad nisu ni bili sasvim odvojeni, kulturno, imali ste jedan dio, imali ste istočno-njemačku sortu, koja je bila mnogo prijateljskija prema Klasičnom školovanju od onih na Zapadu. Zapad je bio pokvareniji. No bio je pokvareniji zbog sustavnog upliva Frankfurtske škole—**za koju** veliku odgovornost snosi socijal-demokracija. Internacionalna socijal-demokracija bila je veoma pokvarena institucija, i bila je tvrdokorna jezgra masovnog vodstva Kongresa kulturne slobode.

Odatle dolazi ta podjela. U stanovitom smislu kad se radi o Istoku imate sad—što? Imate područja Istoka s nazadnim industrijama po svjetskim normama. Uzmite naprimjer elektronsku industriju oko Dresdena—po svjetskim normama, kao što smo nedavno otkrili, po svjetskim normama minijaturizacije elektronske industrije na području Dresdena, koji je bio pod uplivom tog sveučilišta, bila je jadna jer nije bila dosta sićušna, minijaturizacija nije bila dovoljno mala. Ali u svrhu snabdjevanja proizvodima potrebnim raznim dijelovima svijeta, kao Afrika i slično, Dresden je još uvijek, njegova elektronika imala je veoma visok standard uspješnog rada! Jedino nije imala zadovoljavajući standard glede minijaturizacije.

Prema tome, moglo se napraviti tako da se te mogućnosti, u Istočnoj Njemačkoj, uporabe i koriste za to svjetsko tržište u svrhu razvoja svijeta, držati ta postrojenja u funkciji i unapređivati industrije. Umjesto toga, industrije su jednostavno zatvorili! Proizvodili su tu na Istoku gotove proizvode, koji su bili sasvim uporabljivi po svjetskim normama, za gladni svijet, svijet željan tih proizvoda. Moglo ih se izvoziti, Njemačka ih je mogla izvoziti u dijelove svijeta koji su imali potrebu upravo za tim proizvodom, kojeg nisu mogli dobiti iz drugih izvora. No umjeto

toga, suz(b)ili su proizvodnju. Došlo je tako do katastrofe, kulturne katastrofe na Istoku, koju je prouzrokovalo **zatvaranje proizvodnje** Istoka i gubitka stručnosti. Gubitak optimizma. Hoću reći, otidite u male gradove i gradiće u Istočnoj Njemačkoj i naći ćete da tamo nema škola, jer tamo ne živi nitko mlađi od 60 godina! Kulturni su problemi onda takve prirode, a najgora stvar je taj prokleti Kongres kulturne slobode, koji je učinio više štete i upropastio takozvano pokoljenje bebi-bumera više od svakog drugog čimbenika u toj povijesti. Sovjeti, zločini Sovjeta bili su **neznatni** na svjetskoj ljestvici u usporedbi s anglo-američkim poticanjem Kongresa kulturne slobode. A problem je bio što je Socijal-demokracija u Europi bila jedna od glavnih promicatelja masovnog utjecaja Kongresa kulturne slobode. U tome leži problem.

Prema tome tu ima mnogo mitskih tumačenja na osnovu posljedica svega ovog. Ali, naučite povijest, prepoznajte i shvatite problem Taj problem je u tome što neprijatelj želi uništiti utjecaj Sjedinjenih Država. Pa budući da su Sjedinjene Države bile najveća svjetska gospodarska sila, najveća gospodarska sila koja je ikad **postojala** u to vrijeme, te budući je Europa bila uništena, nisu odmah mogli uništiti gospodarstvo Sjedinjenih Država. Nisu to mogli izvesti sve do razdoblja oko 1963. – 67. I tu je nastao problem.

PITANJE: *Zovem se Lee. U vašoj monografiji Globalizacija kao novi imperijalizam veoma jasno i izravno kažete da je Pariški ugovor od 1763. bio otvorio put razvoja suverenih Sjedinjenih Američkih Država kao i uspostave Britanske Istočno-indijske tvrtke—*

LaROUCHE: Kao carstva, da.

Pitanje: *... Možete li to pojasniti?*

LaROUCHE: Morate obratiti pažnju na ono što su Britanci činili. Bio je to anglo-holandski sustav kojeg su na razne načine pokrenuli. Prije svega, započeo je s Henryjem VIII., kojeg su

jednostavno iskoristili u te svrhe, ali nije još bilo dubljih kulturnih posljedica, no bio je to važan učinak. Izveli su ga Mlećani, Stara Mletačka stranka.

Došlo je zatim to razvoja takvih sklonosti u Engleskoj započetog u doba Francisa Bacona i Thomasa Hobbesa, i tako dalje. To je bila iskvarenost tog vremena. Zatim je došlo do niza ratova nakon 1648., iz kojih je Francuska isplivala kao vodeće gospodarstvo i intelektualno središte Europe pod Jean Baptistom Colbertom. Ustvari, stopa razvoja, po glavi i po četvornom kilometru u Francuskoj, relativno tom vremenu, bila je viša nego u bilo kojem drugom razdoblju u europskoj povijesti. Jedina moguća iznimka bio je razvoj oko Firence tijekom Renesanse 15. stoljeća. Pa kako je to pobacilo? Pobačaj je izvršio Louis Quatorze, koji je živio u obmanama, koji je uveo Fronde kao dio plana i kojeg su namamili u upuštanje rata s Nizozemcima, što je bila klopka—anglo-holandski splet, no naročito holandski. To je Nova Mletačka stranka. Pa je tako glupi—i zli—Louis Quatorze, ustvari prototip za ono što je kasnije postao Napoleon, **uništio Francusku**, kroz prododuljenja ratovanja koja su mu Mlećani namjestili u tom razdoblju sve do njegove smrti. Nakon toga Francuska je preživjela dok je Engleska ubrzano postajala sve pokvarenija. No u tom razdoblju vodila se borba oko imperijalne moći. Englezi su imali dvije glavne mete: jedna je bila Kanada, a Kanada je bila izvor jarbola i drva francuskih brodova. Bez kontrole nad Kanadom Francuska nije mogla dobiti visoke jarbole od drveća u potrebnim količinama. To je dolazilo iz Novog Svijeta, Nove Škotske, iz Quebeca i slično, tamo su se dokopali drveća za brodske jarbole. Pa tako, bez kontrole nad Kanadom, Britansko carstvo nije moglo održati nadmoćniju pomorsku silu nad Francuskom.

Druga meta bila je Indija. Sukob Francuske i Britanije oko Indije je trajao i nastavio se u razdoblju Sedmogodišnjeg rata. Taj je rat orkestrirao London i Istočno indijska tvrtka da bi umiješao sve nacije Europe u ratovanje svih protiv svijetu—**uglavnom** protiv Prusije. U tom je razdoblju Prusiju kroz neko vrijeme financirala Britanija, financirala je

Friedricha der Grosse-a, hmm? Kad su ga prestali financirati, rat je prestao. Tu ste imali Rusiju, Austrougarsku i Francusku, koji se se upustili u sukob da bi uništili Prusiju i različite saveze koji su mijenjali svoj oblik u tim vremenima. To se zvalo Sedmogodišnji rat. Za vrijeme tog rata Britanija je uspjela zauzeti Indiju i zauzela je Kanadu. Britanska vlada ih nije zauzela, bila je to **Britanska Istočno-indijska tvrtka** lorda Shelburnea. A Lord Shelburne je od tog momenta u 1763. počeo preuzimati prevlast nad britanskim sustavom. Imali ste tako Britansko carstvo Britanske Istočno-indijske tvrtke, prije nego što je po svom političkom imenu nastalo Britansko carstvo—to je bilo u 19. stoljeću.

Pa odmah nakon nastanka Carstva došlo je do toga da su Shelburne i kompanija počeli uvoditi ograničenja u Sjevernoj Americi. Razvoj industrije u Sjevernoj Americi čak je i više nego dostigao samu Englesku. Benjamin Franklin je na primjer bio čovjek koji je ranije organizirao Industrijsku revoluciju Engleske! Amerikanac! Prva velika željezara na svijetu bila je izgrađena u Massachusettsu, Željezara Saugus izgrađena sredinom 17. stoljeća. Tehnologija i znanost u Sjedinjenim Državama bile su sastavni dio i usporedive s europskom. Imali smo najviše razine kulture na svijetu. Zato jer smo predstavljali europsku kulturu raznih izvora, Francuske, Njemačke, Engleske, Belgije i slično, presađenu u Sjevernu Ameriku. U mjestima naročito kao u Massachusettsu i Pennsylvaniji imali smo visok stupanj razvoja kulture kao bilo gdje na svijetu, a u prosjeku i mnogo viši stupanj. U tom je razdoblju naprimjer životni standard primjerenog Amerikanca bio dvaput veći od primjerenog Britanca. Razina kulture u obje Amerike i u novim Sjedinjenim Državama bila je dvostruko veća od britanske.

Ali odmah nakon što su Britanci dobili rat, i osigurali si Pariški mirovni ugovor u veljači, odmah su se pokrenuli da bi ugušili razvoj znanosti i tehnologije u obje Amerike. To je započelo. Franklin je stoga otišao u Englesku—bio je utjecajna osoba, član Britanske Kraljevske akademije naprimjer—otišao

je u Englesku i pokušao naći načina da se pregovorima izvuče iz neprilika, pa je pregovarao s raznim ljudima. No nije uspjelo. Pa je već 1766. znao da je sve propalo.

U tom razdoblju od 1766. pa dalje Franklin i drugi počeli su organiziranjem diljem Europe za neizbježni rat s Engleskom, jer nam je britanska imperijalna politika postala nepodnošljiva. Stoga, pobunili smo se da bi spasili slobode koje smo kao kolonije imali, zato jer nismo bili kolonije Britanije, bili smo kolonije Kralja. Bili smo nezavisne države pod Kraljem, ali ne pod Britanskim parlamentom. Nismo, dakle bili Britanci. Nismo bili pod [vlašću] Britanskog parlamenta—**sve do 1763.**, kad je Britanska Istočno indijska tvrtka, izopačivši Parlament smogla snage koristiti svoju moć pod utjecajem Shelburnea i pokušala uspostaviti status izravne kolonijalne okupacije obiju Amerika. Stvari su se dogodile na taj način. Od tog vremena, Francuzi su tada—sljedeća stvar koju su Britanci izveli bila je organiziranje Francuske revolucije. Francuska se revolucija vodila iz Londona. Rukovodio ju je Jeremy Bentham, na čelu tajne misije novoootvorenog Shelburneovog Britanskog ministarstva vanjskih poslova [British Foreign Office-a]. Shelburne, dok je bio Premijer Engleske, između mnogih svojih funkcija, stvorio je Britanski MVP i kao dio tog ureda stvorio je preteče MI6-a i MI5-a, koji su bili obavještajna ruka MVPa. **Kroz britanske slobodne zidare**, djelujući putem tajnih odbora i radeći s ljudima poput Voltaira (inače bolje poznatog kao "Révoltaire"-a) i ljudi poput njega, ustrojili su kult koristeći dva Mlečanina, Cagliostro i Casanovu, i stvorili slobodnozidarski kult zvan kult Martinista u Francuskoj. Prva veća operacija Kultra Martinista bila je "Afera kraljičine ogrlice", koja je organizirana 1787., gdje je Cagliostro, inače prevarant, izazvao splotku da bi oblatio kraljicu Marie Antoinette, sestru Jozefa II od Austrije. Kao posljedica toga, Jozefa II je obuzelo ludilo, jer su mu progonili sestru dok se Louis XVI. izopačio. Izopačili su se i odnosi u Francuskoj. U međuvremenu Britanci su orkestrirali **stečaj Francuske!** Postavivši na položaje ljude

koji su se ponovno pojavili i u Francuskoj revoluciji.

Organizirali su jakobince, koji su bili neprijatelji Američke revolucije, da započnu Terorom—iz Londona. Maratom su rukovodili iz Londona, kao s tajnim agentom Britanskog MVPa. I Danton je bio tajni agent Britanskog MVPa, Robespierre je bio britanski agent, i tako dalje i dalje. Pa zatim—martinisti preko Josepha de Maistrea stvorili su Napoleona Bonapartea. Napoleon Bonaparte je bio čovjek u rukama Robespierreove porodice, i tako je dobio svoj položaj kapetana Toulona. ... [*rupa u transkripciji - promjena vrpce*] ... Pa zato imate više policije u Francuskoj nego ljudi! Sve do danas. Ona je u biti, ima cjelovitu strukturu da postane fašistička diktatura u svakom času kad to odluči! To je problem kojeg naši ljudi u Francuskoj imaju, žive u zapravo fašističkoj diktaturi. A Sarkozy, možda bolje da ga zovemo Narkozy, ustvari je ključna ličnost i prijetnja da postane novi Napoleon Bonaparte—ili novi ovo ili ono. Ili novi Pierre Laval. No slučaj Laval, naprimjer—Lavalom je u Francuskoj gospodarila Banque Worms [mnogi birokrati u Vichy-jevskoj fašističkoj vladi (II. Svjetski rat) bili su članovi Banque Worms, *op. prev.*] čiji su vlasnici bili Lazard. Takva je, dakle priroda problema, imamo dugovječni problem u povijesti—. Samo da dodam još ovo, Prvi svjetski rat organizirali su Britanci na toj osnovi. Organizirali su ga jer je Bismarckova Njemačka predstavljala opasnost Britanskom carstvu. Prema tome, bili su odlučni da će ponovno, kao što su uradili sa Sedmogodišnjim ratom, pa su organizirali rat. Naime imali ste dva nećaka britanskog kralja Edwarda VII—koji su bili idioti!—i koji su bili povezani s austrijskim imbecilom [austrijskim carem!] i stanovitim francuskim fašistima, i te snage su zamalo razorile cijelu Europu u Prvom svjetskom ratu. U Francuskoj ima više grobova iz Prvog svjetskog rata nego iz Drugog. No, to nije uspjelo, pa su se vratili s Drugim svjetskim ratom, pa je ta ista klika postavila Hitlera na vlast. Ista klika, Mletačka stranka. Istu stvar susrećemo danas, oni žele upropastiti Sjedinjene Države, **navodeći nas da se sami uništimo!** A to je Truman

započeo, istog trena kad je Roosevelt umro. Ista je to bitka—ista bitka danas. Zašto su izišli s "poslije-industrijskim društvom"? Zašto? Zašto bi željeli upropastiti svoja vlastita gospodarstva? Gospodarstva Europe, gospodarstvo Sjedinjenih Država, čak i gospodarstvo same Velike Britanije?

Zašto su to uradili? Da bi uništili Američki sustav! Da bi ga iskorijenili s ovog planeta. I da bi skovali globalizacijsko carstvo kojem je kalup drevni mletački ultramontani sustav, a zove se "globalizacija". Nema nikakve razlike.

Bankari su isti. Oni su mletački bankari, ili njihovi potomci. Felix

Rohatyn, moj glavni neprijatelj u Sjedinjenim Državama u tom pogledu, agent je Lazard Frères-a, ljudi koji su Hitlera doveli na vlast u Njemačkoj. I njihovi prijatelji u New Yorku, koji su im pomogli.

Neprijatelj se nije promijenio. Zato je važno razumijeti povijest. Ima događaja nastalih kao povijesni proces, a došli smo do točke da taj povijesni proces moramo dovesti do njegova zaključka, završetka, to jest **moramo iskorijeniti s ovog planeta nastavak tog zla!** Inače ne ćemo imati civilizacije! A moja briga i moje poslanje je **osloboditi planet te pošasti!** [pljesak]